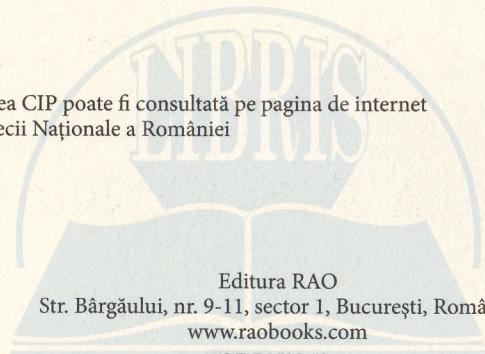

Descrierea CIP poate fi consultată pe pagina de internet
a Bibliotecii Naționale a României

Editura RAO
Str. Bârgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

Numele, personajele și toate celelalte mărci de identificare sunt mărci înregistrate ale Atlantyca Dreamfarm s.r.l. și sunt folosite sub licență de Atlantyca S.p.A. Versiunile lor traduse sau adaptate sunt proprietatea Atlantyca S.p.A.
Toate drepturile rezervate.

Text: Mario Pasqualotto
Proiect editorial al Atlantyca Dreamfarm s.r.l. Italia
Ilustrații: Stefano Turconi

© 2010, Atlantyca Dreamfarm s.r.l., Italia

© Editura RAO, 2013 pentru versiunea în limba română

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8 – 20123 Milano – Italia
– foreignrights@atlantyca.it – www.atlantyca.com

Ediție originală publicată de DeAgostini Editore S.p.A.
Titlu original: *La Perla del Bengala*

Traducere din limba italiană:
Lingua Connexion

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reproducă, stocată sau transmisă sub nici o formă și prin niciun mijloc – electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere și înregistrare audio – fără permisiunea scrisă a titularului drepturilor de autor.

Pentru mai multe informații, contactați Atlantyca S.p.A.

2014

ISBN 978-606-609-549-5

Sir Steve Stevenson

PERLA DIN BENGAL

Ilustrații de
Stefano Turconi

editura rao

– Ce se întâmplă, mamă? Sunt probleme? întrebă Agatha.

– Nu s-a întâmplat nimic, draga mea... e doar elefantul care face mofturi!

– Elefantul?! se agită Larry.

– Astăzi avem ziua liberă, reluă doamna Mistery, aşa că ne-am gândit să facem un mic tur al templelor hinduse pe spinarea unui elefant! Tatăl tău își dorea...

Agata surâse, în timp ce Larry își acoperea chipul cu palmele de disperare.

– Aveți chef să veniți cu noi? întrebă mama ei cu o voce veselă.

– Nu, refuză! șopti Larry agitându-se. În momentul acesta nu vreau decât o piscină, o răcoritoare rece și relaxare cât cuprinde!

– Sigur că venim cu voi! răspunse în schimb Agatha. Abia aștept să văd templele hinduse!

Larry se lăsă să cadă pe scaun, descurajat. Nu-i rămânea decât să accepte. Când erau implicați cei din familia Mistery, nu era posibil să te relaxezi!

CUPRINS

Prolog – Începutul cercetărilor / 11

1. O reunie neașteptată / 20
2. Plecarea spre Calcutta / 31
3. Nebuniile unchiului Raymond / 44
4. Lista lui Deshpande / 56
5. Un ceai la Tiger Hotel / 69
6. Nu ies calculele / 82
7. Statuia lui Kali / 95
8. Verdict final / 108

Epilog – Misiune îndeplinită / 119

A DOUA MISIUNE

PARTICIPANȚII

Agatha

12 ani, scriitoare
amatoare de romane
politiste, are o memorie
formidabilă

Domnul Kent

Fost boxer și majordom de un stil britanic fără cusur

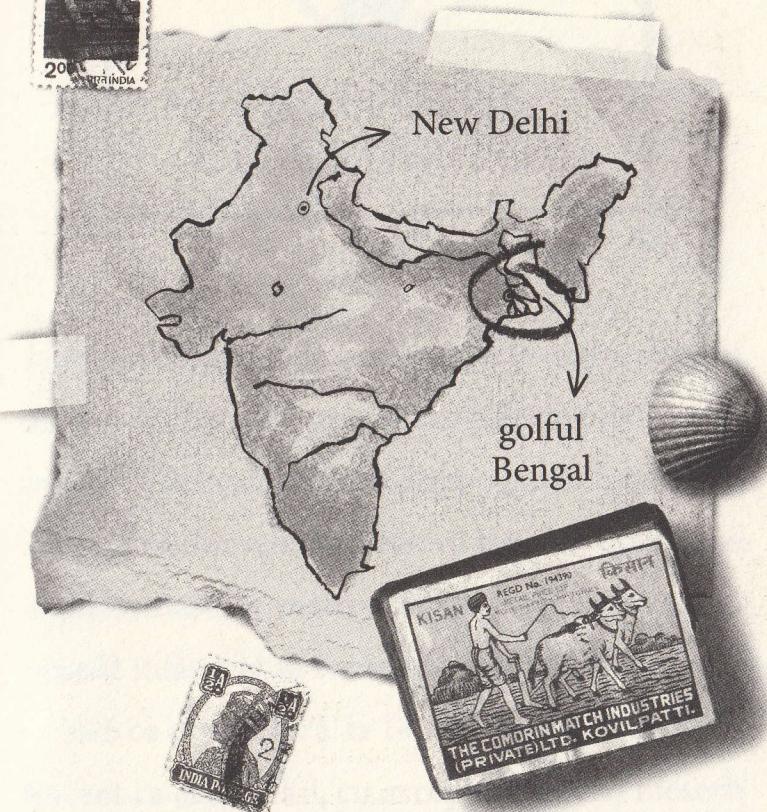

Unchiul Raymond

Fotograf de natură și îmblânzitor de șerpi iscusit

DESTINAȚIA: INDIA - GOLFUL BENGAL

OBIECTIV

Găsirea celebrei perle din Bengal, o bijuterie neprețuită furată din templul zeiței Kali, în baza-nul Gangelui.

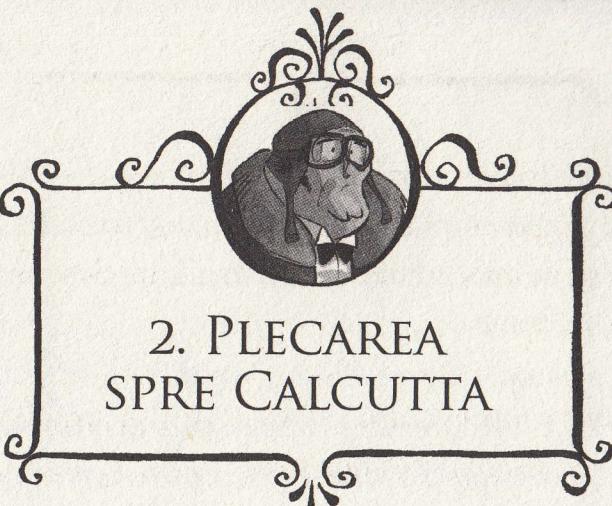
Fata deschise folderul cu apelul înregistrat. Semnalul audio era foarte distorsionat și trebuiră să-l asculte de mai multe ori pentru a înțelege unele pasaje. Spunea:

Cineva intră în casă... PÂR-PÂR... A forțat încuietoarea și-i aud pașii pe scări... PÂR-PÂR... Vine spre camera mea, știu ce vrea! Perla! Vrea perla! PÂR-PÂR... Dacă mi se întâmplă ceva, contactați-l pe dragul meu prieten... PÂR-PÂR... Deshpande... TU-TU-TU-TU-TU...

Ochii Agathei străluciră de curiozitate.

– Înainte de toate, să încercăm să descoperim cui îi aparține această voce. Apoi vom reconstitu cu răbdare ce s-a întâmplat. Ești de acord, Larry?

Închis în mutismul său, Tânărul detectiv își masa tâmpalele de parcă ar fi avut o mare durere de cap.

2. PLECAREA SPRE CALCUTTA

Singurul zbor spre Calcutta fără escale intermedie pleca de pe aeroportul Heathrow la zece seara. Verii Mistery aveau tot timpul pentru a se pregăti cum se cuvine.

Își împărtiră sarcinile: domnul Kent făcu rezervările la compania aeriană și se ocupă de detaliiile călătoriei, Larry studie cu atenție folderele trimise de cei de la școală, Agatha merse în uriașă bibliotecă a familiei pentru a se documenta cu privire la India.

– Dacă nu mă înșală memoria, o rudă de-a noastră a scris un articol despre tigrii din Bengal pentru *National Geographic*, ii spuse lui Larry.

– Ai deschis unul dintre celebrele tale sertărașe ale memoriei? rânni Larry, care se amuza întotdeauna pe seama incredibilelor facultăți mnemonice ale verișoarei sale. Apoi se gândi o clipă și bâigui: Nu, așteaptă! Cum? Chiar ai spus... *tigri*!?

– Sigur, verișorule, răspunse ea, imperturbabilă. În regiunea Sundarbans se află cea mai mare colonie de mâncători de oameni din lume.

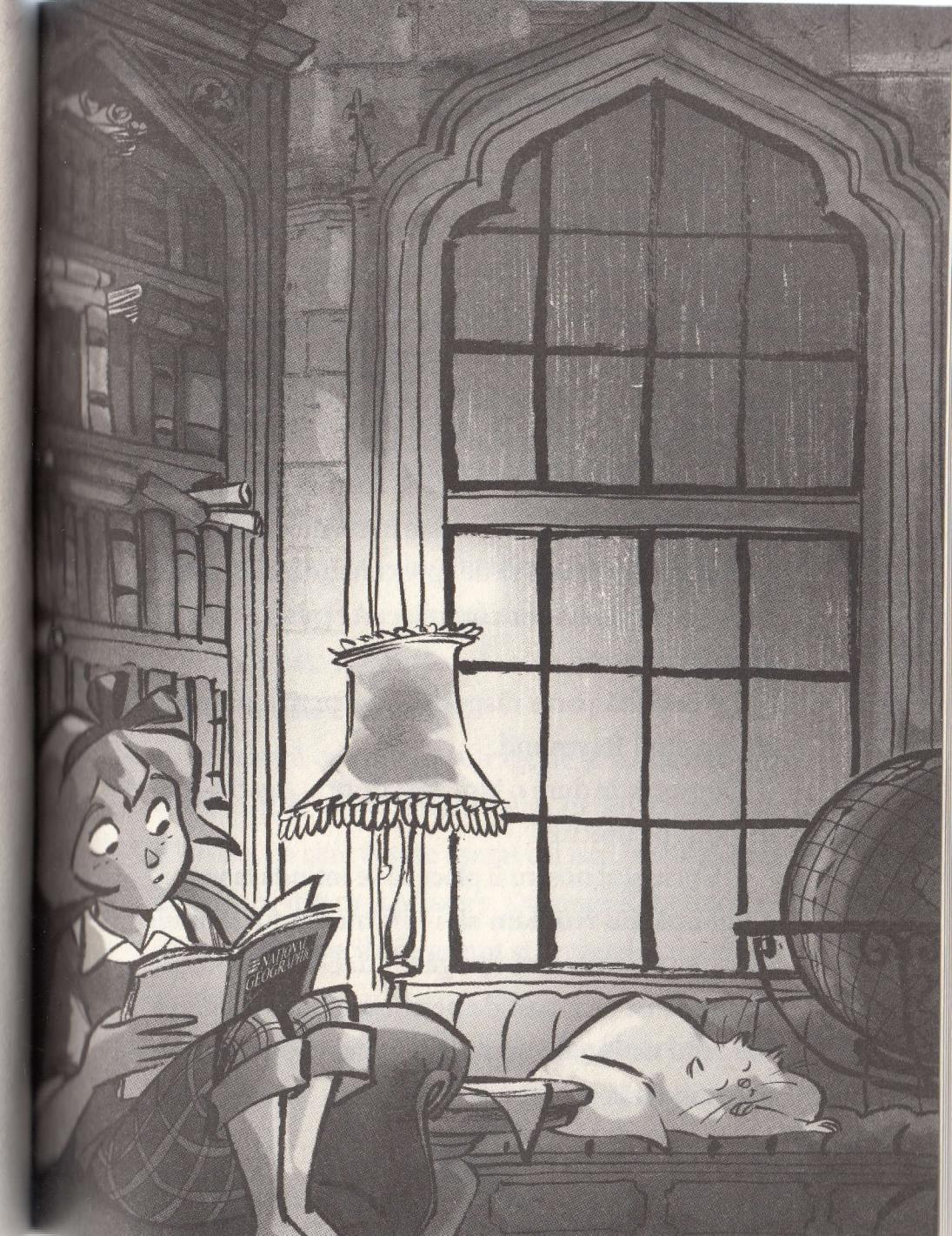
Larry clătină din cap și reveni la consultarea folderului său.

– Nu-mi ajungea un motan impertinent, acum va trebui să dau piept și cu tigrii, gemu el, supărat.

Agatha scoase vreo duzină de volume despre istoria și religia indiană din rafturile bibliotecii. Chiar și la prima vedere, părea o materie foarte complicată. Atunci, căută numărul din *National Geographic* cu articolul despre tigri.

– Aveam dreptate! îl anunță pe Larry. Se numește Raymond Mistery! Este un fotograf de natură, un bărbat neînfricat!

– Nici nu m-aș fi gândit altfel, comentă laconic vărul.

Agatha și Larry merseră să verifice arborele genealogic al familiei, o planisferă pe care erau trecute reședința, meseria și gradul de rudenie ale tuturor membrilor familiei Mistery.

– Iată-l aici, *unchiul Raymond*... anunță ea, mulțumită. Locuiește în Calcutta. Ridică receptorul telefonului și formă numărul pe care-l găsise în revista *National Geographic*. Să sperăm că lucrează până târziu și că încă mai este în studioul său foto. La Calcutta ar trebui să fie aproximativ zece seara... spuse cu un murmur complice. Ar putea să ne fie de mare ajutor!

De cealaltă parte răspunse o voce răsunătoare: era *unchiul Raymond*.

Conversația dură o jumătate de oră. Agatha scoțea fum pe urechi!

– Unchiului nostru îi place să se întindă la vorbă, nu glumă, nu reușeam să-i înfrânez entuziasmul, spuse ea la final, aproape gâfând. Deja s-a pus pe treabă să ne facă rost de permise pentru vizitarea Parcului național Sundarbans și mi-a pus o întrebare ciudată.

– Evident... care?

– M-a întrebat dacă vreunul dintre noi știe să piloteze un avion.

În acea clipă, apăru în cameră domnul Kent, cu discreția sa obișnuită.

– Dacă vă este de folos, acum mulți ani am luat câteva lecții de zbor, domnișoară Agatha.

– Excelent, domnule Kent! răspunse ea. Atunci, pune în bagaj tot echipamentul tău de aviator.

Majordomul nu se arăta deloc surprins.

– Imediat, domnișoară. Voiam oricum să vă anunț că cina este servită.

Se duseră cu toții în sufragerie și se aşezără într-un colț al mesei foarte lungi în stil Ludovic al XIV-lea, pe care fusese aşezat cel mai bun serviciu de farfurii din casa Mistery. Domnul Kent folosise chiar și tacâmurile de argint și servetele cu monograma familiei.

Majordomul pregătise delicioase fileuri de merluțiu la abur, care fură devorate cât ai clipi.

– Ce ai descoperit în dosare, Larry? întrebă stăpâna casei, vârând lingurița în budinca de ciocolată.

– A avut loc un furt, zise încet băiatul.

– Perla despre care se vorbea în înregistrarea telefonică.

– Nu este orice perlă, verișoară, ci renumita perlă din Bengal!

Agatha își gădilă vârful nasului.

– Hmm, am mai auzit vorbindu-se despre asta...

Un templu hindus izolat în pădurea de mangrove, o statuie antică a zeiței Kali. Se întrerupse o clipă, reflectând, apoi adăugă: Perla este susținută de una dintre mâinile statuiei, nu-i aşa?

Larry nu se mai mira de memoria infailibilă a Agathei.

– Ai deschis sertărașul potrivit, verișoară. Satul se numește Chotoka și e situat în delta fluviului Gange: în mod clar un loc în care se ajunge cu dificultate, adăugă el.

– OK, alte detalii? îl zori fata.

– În noaptea furtului, a dispărut și bătrânul custode al templului, un anume Amitav Chandra, singurul care știe care anume, dintre o sută de chei, sunt acelea care deschid poarta sanctuarului zeiței Kali. Vocea lui era aceea pe care am auzit-o în înregistrare.

– Răpire sau crimă?

– Pentru moment nu știe nimeni, răsunse Larry vag. În Parcul național Sundarbans nu există poliție, numai Corpul Silvic, condus de căpitanul Deshpande.

– Prietenul căruia trebuie să-i cerem ajutorul, corect?

– Foarte corect, încuvîntă Larry, așezând pe masă fotografia pe care o printase puțin mai devreme.

Pentru câteva clipe, Agatha și domnul Kent contemplară în liniște peisajele sălbaticice ale pădurii de mangrove. Satul Chotoka părea înghițit de verdele vegetației. Prin jur nu erau străzi, doar cursuri uriașe de apă sărată, străbătute de bărcuțe de pescari. Spre norocul lor, printre colibelete asemănătoare